

[Knut Østergaard.]

og så vidt vi er underrettet, ligger der hovedsagelig en samlings- eller forenklingstanke i initiativet til på nuværende tidspunkt at lade de hidtil gældende bestemmelser for de forskellige områder finde deres plads i én lov. Enhver kan godt tage en sådan rationaliseringstendens, og det konservative folkeparti danner i så henseende ingen undtagelse.

Vi hilser også med tilfredshed den tredeling af magten, som lovforslaget er udtryk for, ligesom vi kan tilslutte os ministerens forslag om den måde, på hvilken bestyrelsespladserne skal besættes i det enkelte institut.

Må jeg om lovforslagets baggrund erindre om to regeringers udspil til eksperter. Deres svar foreligger, og den politiske konklusion i oplægget her kan vel betragtes som en mellemproportional mellem de to ekspertgruppers indstillinger. Jeg har været inde på rationaliseringstendensen; men udelades skal ej heller ubalancen på kapitalmarkedet. Der må bringes overensstemmelse mellem på den ene side opsparring og på den anden side investering og forbrug. Derfor skal den stramning, som ligger i forslagets bestemmelser, også ses i relation til øvrige foranstaltninger, som enten er sat i værk på det økonomiske område eller vil blive det. Det er givet, at sligt vil gøre ondt såvel i erhvervs- som i forbrugssektoren. Det er mit ønske, at det ikke kommer til at gøre mere ondt end nødvendigt, at overgangen til den nye tilstand kan blive lempelig, og at alt muligt hensyn tages til de produktive investeringer. Jeg vil tro, at foruden at betyde en bedring i den økonomiske situation vil stramningen betyde en vækst i den ønskelige spredning ud over landet af erhvervslivets investeringer; ikke mindst industrien, tror jeg, vil i den nye situation vide at udnytte de muligheder, som egnsudviklingsloven giver. Det kan betyde nye arbejdspladser i de dele af landet, hvor der er brug for arbejdspladser, det kan betyde en lettelse i hovedstadens boligsituation og for mange andre af de problemer, som væksttempoet i hovedstadsregionen har ført med sig.

Tilbage står imidlertid hos mit parti den opfattelse, at nok skal vi optræde resolut, men vi skal også vide at træde varsomt. Ministerens lovforslag, hans bemærkninger og fremsættelsestale er udtryk herfor. Med det in mente kan jeg anbefale på det konservati-

ve folkepartis vegne og tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Ib Thyregod: Fra den sidste tid foreligger der jo et omfattende materiale vedrørende realkreditens forhold. Jeg tænker her i særlig grad på den store betænkning fra realkreditkommissionen og endvidere på betænkningen fra Kurt Hansen-udvalget. En række af realkreditens folk, medlemmer af institutionernes direktioner og bestyrelser, har været samlet i realkreditkommissionen med professor Kjeld Philip som formand og har behandlet en række af de spørgsmål, som er omfattet af det lovforslag, som her foreligger. På grundlag af et særligt kommissorium har Kurt Hansen-udvalget arbejdet med spørgsmålet om lånegrænser og løbetider, og dette har givet anledning til de lovforslag, som tidligere er fremsat her i folketinget.

Det er jo ikke første gang, vi her i folketinget i de senere år beskæftiger os med realkreditens forhold. I 1964 havde vi et lovforslag fremme, der i særlig grad vedrørte hypotekforeningernes forhold. Spørgsmålet om hypotekforeningernes afgrænsning i forhold til hinanden, hvor mange hypotekforeninger der skulle være, og hvorledes de nærmere skulle afgrænses, blev afgjort ved denne hypotekforeningslov fra 1964, og tiden er nu altså kommet til at se ikke alene på hypotekforeningernes forhold, men på realkreditinstitutterne under ét, og det vil altså sige kreditforeninger; hypotekforeninger og de såkaldte tredjeprioritetsinstitutter. Det eneste af disse institutter, som ikke er med i dette lovforslag, er Dansk Landbrugs Realkreditfond.

Som det allerede har været nævnt, har det foreliggende forslag karakter af en rammelov, og jeg synes i og for sig, det er tilfredsstillende; at det er sådan, fordi man så overlader det til de enkelte foreninger nærmere at udforme bestemmelserne, således at de passer bedst til den særlige struktur, som den pågældende forening har. Alt for detaljerede bestemmelser på en række områder gør det vanskeligt at tage de individuelle hensyn, som der kan være grund til at tage for den enkelte forening. Det er altså rimeligt, at der er tale om en rammelov, og det er også rimeligt, at man samler bestemmelserne fra kreditforeningslov, fra hypotekforeningslov og fra de øvrige love i en enkelt lov; det er lov-